

Fig. 502 b – c. Foieni (jud. Satu Mare). Atelaje de pompieri în colecția „Muzeului Morii”, b) Pompă manuală fabricată de fosta firmă „Walser” din Budapesta (model 1898); c) Pompă manuală pe căruță cu două roți tip „Köhler” (Foto: 2013)

echipată cu capre duble pentru servanți, cu suportți pentru scară, tub de aspirație și furtun de refulare. Mai puțin întâlnit este recipientul sferic de presiune din bronz, ca volum și mod de amplasare în rezervorul de apă (Fig. 502 b). În acest „minimuzeu” mai există o a treia pompă manuală, pe două roți, cu balansier rabatabil și cu pistoane poziționate în V, marca „**Köhler István – Budapest**”. Pompa n-a fost concepută pentru tracțiune hipo, fiind prevăzută cu un cadru din fier cornier cu mâner pentru cel mult doi servanți. Pe acest cadru a fost montată și vârtelnița pentru furtun (Fig. 502 c).

În comuna **Turulung**, pompierii civili păstrează ca piese de muzeu două utilaje de stins incendiu achiziționate în anul 1907 și anume o pompă cu acționare manuală și un car de unelte pentru transportat atelaje de pompieri.

5.4.16. Județul Sibiu

Înainte de a prezenta câteva remize mai vechi sau de dată mai recentă de pe cuprinsul județului Sibiu, trebuie evidențiat faptul că Muzeul Civilizației Populare Tradiționale „Astra” din Dumbrava Sibiului este singura instituție muzeală din țară care a achiziționat și reconstruit două remize din mediul rural, provenind din împrejurimile Sibiului. Ele se găsesc în sectorul dedicat *Monumentelor de utilitate publică*, unde sunt expuse hanuri, cârciumi, popicării și pavilioane de joc. Este vorba despre:

Pavilionul de joc cu remiză de pompieri de la **Cacova-Fântânele**, transferat în anul 2002 – o construcție polifuncțională de utilitate publică, structurată în două spații distincte. Ansamblul arhitectural datează de la sfârșitul secolului al XIX-lea. Sub aspect tehnic, acest ansamblu, realizat de către o echipă de meșteri de origine austriacă („Landleri”) din comuna Cristian, renunță la stilul local tradițional în favoarea unui stil cu valențe specifice construcțiilor de acest gen, de proveniență orășenească: structură pe stâlpi portanți, consolidați prin contrafișe, îmbrăcați în scândură cu șarpantă în două

Fig. 503. a – b. *Remiza de pompieri din Cacova-Fântânele (jud. Sibiu). Muzeul „Astra” Sibiu (Foto: 2012)*

ape, având învelitoare din țiglă și frontoane închise cu scânduri (Fig. 503 a – b). Această categorie de monumente de utilitate publică are tradiție în Mărginimea Sibiului: un pavilion întrebuințat și în prezent există în centrul comunei Gura Râului (Fig. 504). Actuala remiză P.S.I., formată din două boxe pentru pompe de stins incendii și un birou (Fig. 505), se găsește în apropierea podului acoperit de lemn (vezi supra, p. 172).

Fig. 504. Gura Râului (jud. Sibiu). *Pavilionul de joc în centrul comunei (Foto: 2014)*

Fig. 505. Gura Râului (jud. Sibiu). *Remiza de pompieri (Foto: 2014)*

În comuna **Cașolt** mai exista vechea remiză de pompieri, dar nemaifolosindu-se de multă vreme, este supusă unui proces de degradare accentuat, iar cele trei pompe manuale aruncate într-un colț sunt în pericol ca să dispară. Printre ele se află un model mai puțin cunoscut fabricat la firma “FRITZ W. LOEW - SIBIU-HERMANNSTADT”.

Printre monumentele vernisate recent (2008) în muzeul în aer liber din Dumbrava Sibiului se află și remiza de pompieri din **Colun**, comuna Porumbacu de Jos. Remiza este o donație făcută de comuna Porumbacu prin intermediul primăriei, ea reprezentând în muzeu, după transfer și reconstrucție, un edificiu social-public de o mare utilitate în viața comunității. Înaintea transferului, s-a întocmit o documentație cu poziția ei *in situ*, din care prezentăm următoarele imagini extrem de sugestive (Fig. 506 a – b). Remiza este o construcție de formă dreptunghiulară, cu plan monocelular, sprijinită pe șase stâlpi portanți din lemn de stejar, consolidați prin contrafișe și drugi orizontali dispuși

Fig. 506 a - b. *Remiza de pompieri din Colun (jud. Sibiu). Muzeul „Astra” Sibiu. a) Remiza „in situ” (Foto: 2006); b) Remiza reconstruită în anul 2008 (Foto: 2012)*

median. Construcția este închisă pe trei laturi cu scândură de brad. Șarpanta acoperișului, în două ape, este realizată pe o structură de căpriori și lați din brad, cu învelitoare de țiglă solzi. Spre deosebire de remiza din Cacova, aceasta are un turn de mici dimensiuni, dispus central, cu o deschidere sub formă de jaluzele false, utilizat pentru vânturarea furtunurilor din dotarea remizei. Accesul în turn se face din interiorul construcției, prin intermediul unei scări mobile. Inventarul remizei consta dintr-o pompă manuală montată pe un cărucior cu două roți tras de un cal, marca HUNIA (Budapesta), tip 1895, și o saca formată dintr-un butoi cu doage montat pe un șasiu de lemn cu două roți, pe care se găsește și lada de scule servind ca banchetă pentru servent. Remarcăm starea perfectă de conservare a pompei cu bazin de apă propriu, montat pe un șasiu de lemn, de care sunt fixați suportii pentru furtunul de absorbție și refulare. Recipientul de presiune de formă sferică este din cupru, în timp ce pistoanele poziționate în V au fost turnate dintr-un aliaj de alamă (Fig. 507).

Din dotarea remizei de la **Cacova-Fântânele**, Muzeul Astra a reușit să achiziționeze două pompe manuale: una comandată la firma: BUDAPESTI SZIVATTYÚ ÉS WALSER GÉPGYÁR T. T. (EZELÖT = fost WALSER), model 1899, montată pe trăsură hipo, cu un bazin de apă pe care s-a păstrat ornamentația originală (care s-a păstrat și pe roți și pe balansier), așezat pe un șasiu de lemn. Pompa avea un recipient de presiune din alamă și două pistoane montate vertical. Firma producătoare a inscripționat pe bazin numele localității

Fig. 507. *Remiza de pompieri din Colun. Pompa manuală tip „Hunia” (model 1895) din dotarea Asociației Pompierilor Voluntari (Foto: Adrian Alexe, 2014)*

Fig. 508. Remiza de pompieri din Cacova-Fântânele. Pompa manuală fabricată la fosta firmă „Walser” din Budapesta (model 1899); pe planul al doilea se vede pompa tip „Întreprinderea Metalurgică Aiud”

care a comandat pompa: KÁKOVA KÖ-ZSZÉG (Fig. 508). Cealaltă pompă manuală, care făcea parte din dotarea remizei de la Cacova-Fântânele, cu balansier rabatabil, model 1957, a fost fabricată la Întreprinderea Metalurgică Aiud.

În curtea primăriei din comuna **Bârghiș** se poate vedea o pompă cu tracțiune hipo fabricată la ÎNTEPRINDEREA MET(alurgică) TIMIȘOARA, un model din seria atelajelor fabricate la Timișoara între anii 1940-1945 (vezi, supra, p. 297), din care s-au păstrat foarte puține exemplare (Fig. 509 a). Se pare că acest model a fost preluat mai târziu de Întreprinderea Metalurgică Aiud, dacă îl comparăm cu cel expus la Muzeul Banatului Montan sau la Muzeul Etnografic din Chișcău. Pompa și bazinul de sine-stătător sunt montate pe o trăsură hipo, cu șasiu de lemn cu suspensie formată din arcuri foi și frână de mână pe roțile din spate. În momentul în care s-a distrus bancheta pentru servanți,

a fost descompletată și frâna (Fig. 509 - b). Prin furt sau vandalism, au dispărut un cilindru din fontă și cele două brațe ale balansierului rabatabil (Fig 509 c).

Fig. 509 a - c. Bârghiș (jud. Sibiu). Pompa manuală pe trăsură hipo fabricată la „Întreprinderea Metalurgică Timișoara” expusă, fără adăpost, în curtea Primăriei (Foto: 2014)

Fig. 510 a - b. Cisnădie (jud. Sibiu). *Vechea remiză de pompieri lipită de zidul de incintă a bisericii fortificate* (Foto: 2010)

În orașul **Cisnădie** s-a constituit prima Formație Civilă a pompierilor voluntari în anul 1877, din inițiativa farmacistului Gustav A. Binder, care a fost și primul ei comandant, care a elaborat și primul Regulament de ordine interioară. Sediul pompierilor voluntari a funcționat inițial în incinta bisericii fortificate, unde s-a amenajat și un turn cu jaluzele false, pentru vânturarea furtunurilor (Fig. 510 a - b). Înaintea înființării formației de pompieri, paza și stingerea incendiilor era coordonată de vecinătățile orașului. Fiecare vecinătate era obligată să aibe un număr de membri desemnați pentru acționare în caz de incendiu, de ex. 10 persoane cu găleți pentru apă, 4 persoane cu 2 butoaie pentru apă, 4 cu sape, lopeți, târnăcoape, furci etc., 2 persoane cu topoare și 4 persoane cu cârlige pentru trasul stâlpilor. În anii 1860-1870 existau 9 vecinătăți, adică 18 butoaie a 600 l de apă. În anul constituirii Asociației Pompierilor Voluntari (1877) s-au cumpărat, la expoziția de profil din Sibiu, o pompă și un hidrofor, iar în 1910 alte două hidrofoare. În 1912 a fost achiziționată o sirenă, care a fost montată în turnul bisericii evanghelice, funcționând până în 1945; anterior, în caz de incendiu, se trăgeau clopotele bisericii.

O remiză de pompieri adăpostită într-o construcție separată se găsește în apropierea școlii vechi din centrul comunei **Cisnădioara** (Fig. 511 a). Se pare că, inițial, această clădire a fost o casă obișnuită de locuit, transformată în remiză prin amenajarea înspre stradă a unei uși duble din lemn. Pentru această presupunere pledează turnul uriaș care s-a construit în spațiul existent între această clădire și fosta școală. Turnul reprezintă o construcție de lemn pe două laturi, până la înălțimea streășinei celor două clădiri. Celelalte două laturi le formează zidul școlii, respectiv un zid înălțat ulterior, care lega

Fig. 511 a - c.
Cisnădioara (jud. Sibiu).
Remiza și turnul de
pompieri plasată în cen-
trul comunei nemijlocit
lângă școală (Foto: Hans
Daniel, 2008)

cele două construcții, formând practic peretele din spatele turnului. Deasupra nivelului streașinei, turnul este construit integral din lemn, mai bine spus din jaluzele false, pe care le găsim și pe cele două laturi până la ușa de acces în interiorul turnului. După dimensiuni și modul de construcție, se poate deduce că astfel de construcții speciale au dat un randament maxim pentru vânturarea rapidă a furtunurilor după aplicații sau intervenții (Fig. 511 b – c).

Dacă ar fi trebuit să se treacă pe Lista Monumentelor Istorice a județului Sibiu o remiză la fel de reprezentativă din mediul rural ca și cea din Colun, transferată la Muzeul Civilizației Populare Tradiționale „Astra” din Sibiu, ar fi fost cazul să se facă acest lucru

Fig. 512. Hamba (jud Sibiu). *Remiza de pompieri* (Foto: 2014)

cu remiza comunală care a „supraviețuit” în comuna **Hamba**, o clădire cu plan dreptunghiular din zidărie de cărămidă, cu acoperiș în două ape, învelit cu țigle solzi. Colțurile și ancadramentele celor două porți sunt detașate printr-un profil din cărămidă aparentă. Porțile își păstrează structura din lemn și prezintă la partea superioară o formă ușor arcuită, ce este preluată și de profilul ancadramentului. Construcția datează din ultimul deceniu al secolului al XIX-lea, cel mult din primul deceniu al secolului al XX-lea. De remarcat faptul că acoperișul a cunoscut o modificare, probabil atunci când s-a desființat turnulețul inițial pentru vânturat furtunurile (Fig. 512).

Într-o poziție centrală, în apropierea pieței și a bisericii fortificate, s-a construit la sfârșitul secolului al XIX-lea remiza de adăpostit atelajele pentru stins incendii din comuna **Miercurea Sibiului**, prevăzută cu un turnuleț pentru vânturarea furtunurilor. La scurtă vreme după ce această localitate a primit statutul de oraș, s-a amenajat o nouă remiză, încăpătoare, pentru mașini moderne de intervenție, prilej cu care s-a renovat vechea remiză, păstrându-i-se în mod pilduitor forma inițială (Fig. 513 a - b).

Remiza de pompieri din stațiunea **Ocna Sibiului**, ce funcționează în vechiul ei sediu, a cunoscut după anul 2000 modificări substanțiale, pentru a deveni accesibilă mașinilor

Fig. 513 a - b. Miercurea Sibiului (jud. Sibiu). *Vechea remiză a Pompierilor Voluntari recent renovată* (Foto: 2014)

de intervenție (autopompelor) cu gabarit mai mare. Cu acel prilej s-a amenajat sub același acoperiș și un birou (Fig. 514).

În comuna **Roșia** se păstrează, expusă pe un soclu-podest circular, amenajat în sistem „zid sec” din piatră spartă, o pompă manuală marca **WILH. GOTTSCHLING**, model 1896, din care se cunosc în Transilvania doar trei exemplare, cu toate că firma funcționa la Sibiu (vezi supra, p. 296) (Fig. 515). Celelalte două pe care le-am putut identifica până în prezent, se păstrează la Muzeul Național al Pompierilor, din București și în comuna Gârbova (jud. Alba).

Fig. 514. Ocnă Sibiului (jud. Sibiu). Remiza de pompieri reconstruită în ultimii ani (Foto: 2013)

Fig. 515. Roșia (jud. Sibiu). Pompă manuală montată pe cărucior cu două roți, tip „Gottschling” (model 1896) în fața Primăriei (Foto: 2014)

Fig. 516 a - b. Săliște (jud. Sibiu). Cele două pompe manuale montate pe cărucior cu două roți expuse în parcul din fața Primăriei (Foto: 2014)

Pompa, montată pe un cărucior cu două roți, poate fi detașată, fiind transportabilă de patru servanți. Ea are două pistoane verticale din bronz, un recipient cilindric de presiune montat în bazinul de apă. Absorbția apei se făcea pe gura din stânga bazinului, iar refularea pe cea din dreapta.

În localitatea **Săliște**, care în prezent are statut de așezare urbană, printre măsurile luate spre a face mai atractiv centrul orașului (în zona Primăriei), se enumeră expunerea a două pompe mai mici, pentru tracțiune umană, din dotarea pompierilor voluntari, achiziționate relativ recent comparativ cu altele întâlnite în remize din Mărginimea Sibiului. Inițiativa a aparținut Primăriei orașului Săliște și Serviciului Voluntar pentru Situații de Urgență. Cele două pompe, revopsite în mod inexplicabil în albastru, poartă anul de fabricație 1940 și 1942, dar

nu se cunoaște fabrica unde au fost produse (Fig. 516 a - b). Pompele aveau un bazin de apă relativ mic, așezat pe o platformă de tablă, respectiv de lemn, montate pe câte un cărucior cu două roți, ce se putea trage de o oiște metalică de doi servanți. Cele două pompe manuale au făcut parte din dotarea remizei de pompieri din Săliște, o construcție care trădează importanța care s-a acordat de timpuriu pazei contra incendiilor. Amplasată pe malul râului Negru, remiza, compusă din mai multe corpuri, de înălțimi și deschideri diferite, are către stradă o fațadă foarte jucată ca aliniament, decupată cu goluri de uși și ferestre. Partea centrală înaltă, în rezalit, adăpostește încă remiza de pompieri. Corpurile adiacente și-au schimbat în timp destinația (în majoritate comercială), ceea ce explică tratarea neomogenă a fațadei. Starea de conservare lasă de dorit

(Fig. 517). Cea mai importantă „piesă” din dotarea „REUNIUNII POMPIERILOR SĂLIȘTE” a fost, fără îndoială, pompa manuală marca **KÖHLER I. BUDAPEST**. Această piesă, cu valoare de unicat, este expusă în complexul de agrement administrat de SC AGRO-TURISTIC SRL SĂLIȘTE, în locul cunoscut sub numele Ștrand (Fig. 518 a – d). Pompa, montată pe o trăsură hipo cu suspensie pe arcuri foi, are bazinul de apă

Fig. 517. Săliște (jud. Sibiu). Clădirea care adăpostește remiza de pompieri și sediul Serviciului Voluntar pentru Situații de Urgență (Foto: 2014)

Fig. 518 a – d. Săliște (jud. Sibiu). Pompa manuală tip „Köhler” din dotarea „Reuniunii Pompierilor Săliște” expusă în complexul turistic la „Ștrand” (Foto: 2014)

plasat sub șasiu. Un balansier cu brațe extrem de lungi acționează doi cilindri poziționați în V, între care se află recipientul de presiune din alamă, de formă sferică. Trăsura hipo are suporturi pentru scară și furtun și o capră metalică pentru servanți, prevăzută la cele două margini cu câte un felinar. După ornamentația sticlei șlefuite a felinarului, în care recunoaștem simbolurile pompierilor: casca și cele două târnăcoape încrucișate, putem presupune că cele două felinare au făcut parte din dotarea inițială a pompei.

Fig. 519. Șeica Mică (jud. Sibiu). Pompă manuală montată pe trăsură hipo, tip „Seltenhofer“ (Sopron), furnizată probabil de o sucursală din Budapesta (Foto: 2013)

– se găsesc două plăcuțe provenind de la două firme diferite: „**Gyözö Béla és tarsa ... Budapest**” și „**Seltenhofer Frigyes ... Sopron**” (Fig. 519). Pompa este montată pe șasiul metalic al unei trăsuri hipo, fără suspensie. În față se găsește capra pentru servanți, iar pe cele două margini ale șasiului se găsesc suportii pentru scară (în partea dreaptă) și furtun (pe partea cealaltă). După forma bazinului de apă, a recipientului de presiune și a cilindrilor, avem motive să credem că pompa a fost fabricată la Budapesta, iar plăcuța de fabrică „Seltenhofer” provine de la o pompă de stins incendii dispărută între timp.

În șirul preocupărilor primăriei din **Șeica Mică** de a înfrumuseța comuna, concomitent cu pavarea centrului și a unor străzi laterale, s-a căutat un loc protejat pentru a expune ultima pompă acționată manual din dotarea Asociației pompierilor voluntari, asociație constituită în penultimul deceniu al secolului al XIX-lea. Avem motive să credem că în dotarea pompierilor voluntari din Șeica Mică mai exista o a doua pompă manuală, având în vedere că

pe cea expusă – după o restaurare îngrijită – se găsesc două plăcuțe provenind de la două firme diferite: „**Gyözö Béla és tarsa ... Budapest**” și „**Seltenhofer Frigyes ... Sopron**” (Fig. 519). Pompa este montată pe șasiul metalic al unei trăsuri hipo, fără suspensie. În față se găsește capra pentru servanți, iar pe cele două margini ale șasiului se găsesc suportii pentru scară (în partea dreaptă) și furtun (pe partea cealaltă). După forma bazinului de apă, a recipientului de presiune și a cilindrilor, avem motive să credem că pompa a fost fabricată la Budapesta, iar plăcuța de fabrică „Seltenhofer” provine de la o pompă de stins incendii dispărută între timp.

Dacă întocmirea acestei liste cu remize și utilaje de pompieri din județul Sibiu nu ar fi urmat ordinea alfabetică, ci starea de conservare și grija autorităților locale pentru prezervarea lor ca bunuri de patrimoniu tehnic, ar fi trebuit să figureze pe locul întâi o comună din Mărginimea Sibiului cunoscută în special pentru intensitatea cu care se practică aici turismul rural. Este vorba de **Sibiul**, localitate la care vom reveni și în capitoul următor.

Fig. 520. Sibiul (jud. Sibiu). Remiza Asociației Pompierilor Voluntari din Sibiul recent renovată (Foto: 2014)

Ne aflăm în fața unui al doilea exemplu, după Miercurea Sibiului, unde, din inițiativă locală, mai exact spus datorită sprijinului „Asociației Sibiel 2000” în parteneriat cu Primăria Săliște, s-a reconstruit vechea remiză de pompieri, respectându-se forma inițială, inclusiv a turnulețului ei, care a servit pentru vânturarea furtunurilor (Fig. 520). În același timp, pompierii voluntari ai comunei s-au străduit să recupereze ca „piese de muzeu” toate utilajele remizei vechi, achiziționate în bună parte la sfârșitul secolului al XIX-lea. Dintr-o inscripție ce se găsește pe bazinul de apă al unei pompe manuale aflate în acest mic muzeu rezultă că este vorba de o comandă specială făcută pentru comuna Sibiel: „**Szibiel Község**”, așa cum am constatat și în cazul remizei de pompieri din Cacova-Fântânele (Fig. 521 a - b). Pe lângă această comandă, s-au mai făcut și altele:

Fig. 521 a - f. Sibiel (jud. Sibiu). Atelaje de pompieri din dotarea Asociației Pompierilor Voluntari din Sibiel, a - b) Pompă manuală montată pe trăsură hipo comandată de comuna Sibiel „Szibiel Község”; c) Două pompe manuale cu un singur piston, tip „Walser”; d) Pompă manuală detașabilă pe cărucior cu două roți; e) Butoi cu doage pentru apă; f) Vârtelnița pentru furtun pe două roți (Foto: 2014)

una la firma cu licență pentru Ungaria și Austria pe care n-am putut s-o identificăm („**Magyar ... Osztrák Szabadalom**”); două pompe manuale hidrofor, perfect identice, cu un singur piston, au fost comandate la firma „**Walser F.**” din Budapesta (Fig. 521 c). Aceste pompe erau împinse precum o roabă de un singur servanț, mânerul fiind fixat direct pe bazinul de apă. Piesa cea mai reprezentativă și bine conservată este o pompă de aspirație și refulare cu două pistoane poziționate în V și balansier simetric. Este o pompă detașabilă de căruciorul ei cu două roți, de construcție ușoară și trasă de servanți. Ea se mai distinge și prin forma, respectiv poziția orizontală (culcată) a recipientului de presiune (Fig. 521 d).

În inventarul remizei mai figurează două rezervoare de apă mobile (sacale), pe două roți: una trasă de un cal, constând dintr-un butoi cu doage așezat pe un șasiu de lemn prevăzut și cu o ladă de ustensile, servind și ca banchetă pentru servanț (Fig. 521 e), iar cealaltă constând dintr-un ciubăr acoperit de împins. Un utilaj pe care l-am remarcat prima dată în această remiză este un tambur cilindric din lemn (vârtelniță pentru furtun) montat pe două roți (Fig. 521 f).

La **Șura Mică** ne aflăm în fața unui alt exemplu în ce privește soarta unei remize de pompieri abandonată în urma măsurilor de restructurare a Inspectoratelor pentru Situații de Urgență, înființându-se Serviciile de pompieri voluntari cu caracter zonal sau local. Chiar dacă construcția formată din două boxe pentru atelaje destinate stingerii incendiilor nu se evidențiază sub aspect arhitectonic, totuși primăriile comunelor ar trebui să aibe în evidență aceste clădiri cu regim special, dintre care multe, cum am văzut și la Hamba, ar merita să fie ocrotite de lege (Fig. 522).

La **Tălmăcel** care aparține de orașul Tălmaciu se păstrează în remiza de pompieri trei pompe manuale, dintre care două identice, tip WILH(elm) GOTTSCHLING, model 1895 și o motopompă, tip CONTRA FEUR fabricată de firma WOLBLAUFEN / Bern (Elveția)

Fig. 522. Șura Mică (jud. Sibiu). Remiza pompierilor abandonată de mai mulți ani (Foto: 2013)

Fig. 523. Vurpăr (jud. Sibiu). Remiza construită de Asociația Pompierilor Voluntari după anul 1887 (Foto: 2014)

O remiză asemănătoare cu cele de la Miercurea Sibiului și **Stejăriș** (amintită mai jos în alt context) se găsește în comuna **Vurpăr**. Ea s-a construit după anul 1887, când, în această comună, a luat ființă Asociația Pompierilor Voluntari. Remiza are un acoperiș în două ape, cu învelitoare de țiglă solzi, și un turn din lemn dispus central (Fig. 523).

5.4.17. Județul Suceava

În partea introductivă a acestui capitol, care cuprinde o scurtă istorie a pompierilor din România, s-a arătat că și în Bucovina preocupările pentru stingerea incendiilor se bucură de o îndelungată tradiție. Această realitate se reflectă în inițiativa înființării Muzeului Pompierilor Voluntari situat în Remiza Formațiunii Civile a Pompierilor din comuna **Bosanci** (jud. Suceava). Muzeul cuprinde un inventar impresionant și își propune, cu atelaje, diverse piese, imagini și documente, să ilustreze peste un secol din activitatea pompierilor. Astfel, din cele două pompe manuale tip **R. Czermack – Teplitz Böhmen**, fabricate în 1893 și aduse de la Viena de Gheorghe Colțuneac (din care cea păstrată la Muzeul Național al Pompierilor a fost prezentată mai sus), una reprezintă cel mai important exponat al muzeului. Această pompă se deosebește de cealaltă prin faptul că nu este fixată pe targă, ci pe o trăsură hipo cu frână de mână pe roțile din spate (Fig. 524 a - b). Acest model se remarcă printr-un balansier rabatabil și două felinare montate pe marginile banchetei pentru servanți. Recipientul de presiune confecționat din aramă este cilindric și pistoanele sunt poziționate în V. Pompa manuală model 1957 expusă în muzeu provine foarte probabil de la „Întreprinderea Metalurgică Aiud”.

Fig. 524 a – b. Bosanci (jud. Suceava). Muzeul Serviciului de Pompieri Civili, a) Remiza – muzeu; b) Pompă manuală tip „R. Czermack - Teplitz” (Foto: 2012)

Muzeul mai conține documente, căști metalice din anul 1867, accesorii din dotarea vechii formații de pompieri, cupe și diplome obținute la diferite concursuri și o colecție impresionantă de fotografii. Steagul original al Formației Civile de Pompieri și cel al Asociației „Arcășeasca” se păstrează însă la Muzeul Național al Pompierilor din București.